

LBRIS

We know
books

Arhim. Zaharia Zaharou

**HRISTOS, DOCTORUL
SUFLETELOR ȘI AL
TRUPURILOR NOASTRE**

Apare cu binecuvântarea
ÎPS Dr. LAURENȚIU STREZA,
Arhiepiscopul Sibiului
și Mitropolitul Ardealului

ISBN 978-606-989-184-1

EDITURA ANDREIANA *
Sibiu – 2025

pe care le-a făcut cu noi și le face cu întreaga lume, atunci vom primi binefaceri și ajutor pentru mântuire.

De ce este așa dificil să îl dobândim pe Hristos?

Este dificil pentru că viața împreună cu Hristos este o viață mai presus de fire. El ne-a dat porunci și poruncile Sale nu sunt ușoare. Prin împlinirea acestor porunci, noi ajungem să dobândim vindecare. Ni se par dificile pentru că trebuie să ne ridicăm de la nivelul firesc al vieții la nivelul mai presus de fire al vieții dumnezeiești. Și pentru acest motiv trebuie să trecem pe o cale foarte strâmtă. Precum șarpele trebuie să treacă printr-un orificiu strâmt ca să își lepede pielea cea veche și îmbătrânită, la fel și noi trebuie să mergem pe cale strâmtă, să lepădăm omul cel vechi al stricăciuni. Și dacă facem acest lucru vom primi tămăduire și viața noastră se va sfinți.

CUPRINS

Cuvânt de binecuvântare († Dr. Laurențiu Streza, Arhiepiscopul Sibiului și Mitropolitul Ardealului)	5
Hristos, doctorul sufletelor și al trupurilor noastre	9
Întrebări și răspunsuri	33

Părintele Arhimandrit Zaharia Zaharou – cunoscut în țara noastră prin lucrarea sa de propovăduire a „cuvintelor vieții veșnice” (*In* 6, 68) atât prin conferințe, cât și prin scrierile teologice care au fost traduse în limba română până în prezent – este moștenitor și împlinitor fidel al predaniei duhovnicești primite de la înaintașii săi: Sfântul Cuvios Sofronie de la Essex și Sfântul Cuvios Siluan Athonitul. Cugetarea teologică și trăirea duhovnicească ale Părinților săi duhovnicești respiră prin cuvântările sale și, prin acestea, ajung la toți cei care vor să se desfăteze din „Apa cea vie” (*In* 4, 11) și din „mireasma cunoștinței” lui Dumnezeu (*2 Co* 2, 14).

O astfel de cuvântare este și volumul de față, care reprezintă rodul bucuriei prilejuite de conferința pe care Părintele Zaharia a susținut-o în Catedrala mitropolitană din Sibiu în vara anului trecut, conferință care a abordat una dintre temele curente ale

vieții umane, și anume: tema bolii și a suferinței, punând în centru Persoana Domnului Iisus Hristos ca Doctor al sufletelor și al trupurilor. În acest sens, Părintele ține să sublinieze că „așa cum căderea în păcat a dus la stricăciune, la boală și la moarte, tot așa harul sfințirii pe care îl dăruiește Hristos este începutul tămăduirii tuturor bolilor, mai cu seamă a celor duhovnicești, care sunt și cele mai dureroase” (p. 11).

Din dorința de a răspunde necesităților pastorale ale credincioșilor eparhiei noastre, binecuvântăm apariția, la Editura Andreiana, a acestui volum, cu nădejdea că va fi spre folosul duhovnicesc al tuturor celor care caută sincer pe Hristos pe calea curățirii și a tămăduirii sufletului.

† Dr. LAURENȚIU STREZA,
 Arhiepiscopul Sibiului și
 Mitropolitul Ardealului

**HRISTOS, DOCTORUL
 SUFLETELOR ȘI AL
 TRUPURILOR NOASTRE**

(Χριστός, ὁ ἰατρός τῶν
 ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων
 ἡμῶν)

Fără îndoială, trăim într-o epocă măreață din punct de vedere al progresului științific și al prosperității materiale pe care o oferă, dar și una înfricoșătoare din punct de vedere al provocărilor ei, al suferințelor și bolilor la care este supus omul. La nivel mondial, o criză ia locul alteia. În fiecare zi constatăm cu tristețe că „omenirea boalește de nevindecat”¹. Însă „boala ei de moarte” nu se limitează doar la planul fizic, trupesc². Nu este vorba doar de boli incurabile și de pandemii. Boala este mai cu seamă de natură duhovnicească.

Sfântul Sofronie observă: „Evenimentele istorice văzute sunt simptomele sănătății sau bolii duhovnicești, altfel spus, proiecția sau oglindirea a ceea ce se petrece duhovnicește în

¹ Cuviosul Sofronie Athonitul, *Vom vedea pe Dumnezeu precum este*, trad. Ierom Rafail Noica, Mănăstirea Stavropighie Sfântul Ioan Botezătorul, Essex, Marea Britanie, 2023, p. 251.

² Cf. Arhimandritul Sofronie, *Taina vieții creștine*, trad. Ierom. Rafail Noica, Ed. Accent Print, Suceava, 2014, p. 181.

lume. Drept aceea, creștinilor le este firesc a sluji omenirii mai întâi de toate duhovnicește”³.

Pentru o înțelegere dreaptă a acestei teme, viziunea noastră trebuie să se întindă până la începutul zidirii omului. Dumnezeu nu a creat nimic rău. El l-a zidit pe om „spre nestrăicuire”⁴, după chipul și asemănarea Sa. Această înseamnă că Domnul a sădit în firea lui Adam puțința de a deveni dumnezeu, însă nu de unul singur, ci împreună-lucrând cu Dumnezeu, cu puterea și harul Său. El i-a dat o poruncă, tocmai pentru ca, prin păzirea ei, să împreună-lucraze cu harul Său și să devină desăvârșit, împlinindu-și astfel menirea.

În rai, nu existau suferințe sau boli și, bineînțeles, nici răul sau moartea. Totul era bucurie, desfătare, veselie, nemurire. Cel întâi zidit se făcea neîncetat părtaș la praznicul minunat al iubirii dumnezeiești. El contempla

³ *Ibid.*, p. 165.

⁴ *Înț. Sol.* 2, 23.

frumusețea negrăită a Ziditorului său și trăia în comuniune cu preabunul Său Duh.

Vrăjmașul diavol, începătorul răutății, a profitat de înclinația firească a omului către îndumnezeirea după har, dar a denaturat-o și i-a sugerat celui întâi zidit că ar putea să o dobândească de unul singur, fără Dumnezeu, dacă ar încălca porunca Lui. Adam, fiind încă prunc la minte, a căzut în capcană, a dat crezare sugestiei vicleanului șarpe și nu a ascultat de porunca dumnezeiască. Mai mult, zdruncinat de cădere și lipsit de experiență duhovnicească, el nu a putut să-I spună lui Dumnezeu: „Iartă-mă”, ci a încercat să-și îndreptățească fărădelegea aruncând vina asupra Creatorului său. Astfel, el a curmat legătura de iubire filială cu Dumnezeu. În viața lui au intrat blestemul, necazul, cearta, osteneala, boala și, în cele din urmă, moartea. De atunci, durerea a devenit limbajul comun al tuturor oamenilor, de orice rasă și neam.